

[Jørgen Gram.]

at gøre end at afvente Lovgivningsmagtens videre Foranstaltninger. Jeg vil dog mene, at i Henhold til flere af de Love, vi har vedtaget, vil Dispositioner, der er foretaget med Penge over den dansk-tyske Clearing, komme til Undersøgelse igen, og derigennem vil der være Mulighed for at føre Beløbene tilbage til den, der har betalt Skolerne, nemlig den danske Stat.

Jeg skal saa svare det ærede Medlem Hr. Hjermand. Jeg fremsatte en Udtalelse i Forbindelse med det danske Tilgodehavende i Tyskland og gav i Begyndelsen af mit Indlæg en kort historisk Redegørelse for, hvordan det gik med Tilgodehavender og Erstatninger efter den sidste Verdenskrig. Det ærede Medlem Hr. Hjermand vil sikkert ved at blade nogle Maaneder tilbage i Aviserne kunne finde, at der paa bestemte Tidspunkter har været en ret kraftig Polemik om, hvorvidt man i det hele taget kunde faa det store Tilgodehavende, man havde hos Tyskland, betalt, og om det i det hele taget, naar man tog i Betragtning, at vi havde lidt saa meget mindre end andre krigsførende Lande, var opportunt at opføre og indkræve disse Tilgodehavender. Jeg kom ogsaa ind paa, hvordan det gik med Skadeserstatningerne efter sidste Verdenskrig, om det i det hele taget vilde være en Fordel for Modtagerlande, i dette Tilfælde Danmark, at faa disse Tilgodehavender tilbagebetalt, fordi det var en kendt Sag, at det efter sidste Krig gjorde adskillig Skade og en hel Del Ravage for Modtagerlandets Produktionsliv, men til Trods for dette var man nu ved de Konferencer, man havde haft, kommet til det Resultat, at vi alligevel efter denne Krigs Afslutning burde have Erstatning i Form af reelle tilstedeværende Værdier.

Saa var der min Udtalelse om, at man eventuelt til Fordel for Statskassen burde realisere de Patentrettigheder, som efter § 20 overgaar til den danske Stat. Det synes jeg vil være helt paa Linie med mit Partis Indstilling, idet vi har Interesse i at billiggøre Varer, hvor det kan lade sig gøre. Naar der i § 20 staar, at Patentrettighederne skal overgaa til Handelsministeriet, og naar Ministeren lader det henstaa som et aabent Spørgsmaal, hvorvidt disse Rettigheder skal sælges eller paa anden Maade nyttiggøres for det danske Samfund, vil det efter min Mening ikke være den daarligste Udgang for det danske Samfund, om der herhjemme kunde skaffes billigere Varer ved, at Patentrettighederne

kapitaliseres og indgaar som Afdrag paa vort Tilgodehavende.

Hjermand: Jeg skal ikke fremsætte særlige Bemærkninger til den højtærede Handelsminister ud over en enkelt. Den højtærede Minister sagde, at det maatte undersøges meget nøje med Hensyn til den enkelte tyske Statsborger, om han havde opført sig ordentligt, og det var det, dette Nævn skulde gøre. Det er jeg enig i; men det, den højtærede Minister sagde i denne Forbindelse, giver mig Anledning til at spørge: Hvis Undersøgelsen falder ud til, at den paagældende har opført sig ordentligt, er det da Ministerens Hensigt, at han skal falde uden for Loven?

Jeg forstod det ærede Medlem Hr. Jørgen Grams første Indlæg saaledes, at det var hans Opfattelse, saaledes som nogle havde hævdet, at vi ikke skulde forlange nogen af vore Tilgodehavender. Jeg forstaar nu, at det ærede Medlem ikke har den Mening, men derimod mener, at der har været rejst Tvivl om, hvorvidt man kunde faa sit Tilgodehavende. Ja, det er der rejst Diskussion om, men det behøver ikke megen Diskussion; det er klart, det kan man ikke; det er i hvert Fald kun en beskeden Brøkdels deraf, man kan faa. Hvorvidt det er opportunt at kræve det, har jeg i og for sig heller ikke set, man har drøftet i større Omfang. Der kan selvfølgelig være en Diskussion om Hensigtsmæssigheden med Hensyn til, hvorledes Erstatningen skal erlægges; men jeg er glad for, at det ærede Medlem Hr. Jørgen Gram og jeg — saaledes forstaar jeg det — ser ens paa dette Spørgsmaal.

Det gør vi derimod ikke med Hensyn til Spørgsmaalet om Konfiskation af Patentrettighederne, hvor jeg stadig har den Opfattelse, at det ikke skal være Statens Opgave at socialisere paa dette Omraade. Det er mig en Overraskelse, at det ærede Medlem Hr. Jørgen Gram ikke er enig med mig, men derimod med det ærede Medlem Hr. Robert Mikkelsen.

Bertel Dahlgaard: Det er kun en enkelt Bemærkning. Jeg er ganske klar over, at jeg i min korte Tale har udtrykt mig ganske overordentlig uklart, idet den højtærede Minister simpelt hen har misforstaaet alt, hvad jeg har sagt.

Jeg vil gøre den højtærede Minister opmærksom paa, at jeg har ikke taget Forbehold over for Lovforslaget. Jeg har ligesom andre Ordførere taget Forbehold paa et bestemt Punkt, nemlig med Hen-